

## [Socialministeren.]

der Hensyntagen til hans Forhold og Levevilkaarene paa det Sted, hvor han er hjemmehørende.

Over for denne Bestemmelse blev der fremført den Indvending, at man ikke bør opretholde Princippet om tarifmæssig Løn, men at det Vederlag, der ydes de arbejdsløse, bør sættes i Forhold til den Understøttelse, vedkommende eller andre arbejdsløse kunde opnaa, hvis de ikke havde opnaaet dette Arbejde. Jeg er klar over, at det tilstræbte Formaal kan opnaas baade ved, at man lader de beskæftigede arbejde længere Tid til lav Løn og i kortere Tid til tarifmæssig Betaling, men vælger man den første Ordning, vil der komme færre i Arbejde, og Ordningen med tarifmæssig Løn og kortere Arbejdstid vil derfor stemme langt bedre med det Formaal at opnaa Beskæftigelse for saa mange arbejdsløse som muligt og vil ogsaa lette Lovens Gennemførelse i Praksis navnlig over for de organiserede Arbejdere.

Jeg er imidlertid rede til at forhandle om dette Spørgsmaal, og der blev jo ogsaa, som det fremgaar af Udvalgsbetænkningen i forrige Rigsdagssamling, gjort Forsøg paa at komme til en Ordning, idet Udvalgets Flertal stillede Forslag om i Stedet for Lovforslagets Formulering med Hensyn til Lønnen at anvende den Definition heraf, der var foreslaaet i Forslag til Lov om ændrede Regler vedrørende Nødhjælpsarbejder. Jeg haaber, at der ogsaa nu kan komme Forhandling i Gang angaaende dette Spørgsmaal, og at det maa lykkes at finde en tilfredsstillende Ordning.

Et Flertal inden for det paagældende Folketingsudvalg indstillede Lovforslaget til Vedtagelse med en af min Forgænger foreslaaet Ændring til § 4, Stk. 2, hvorefter den normale ugentlige Beskæftigelsestid for de enkelte Arbejdere fastsættes under Hensyntagen til, om vedkommende beskæftigede er Ikke-Forsørger eller Forsørger, og sættes til henholdsvis 20—28 og 28—36 Timer ugentlig, medens det tidligere fremsatte Lovforslag, som bekendt, fastsatte en normal ugentlig Beskæftigelsestid under eet til mellem 16 og 32 Timer. Denne Ændring er nu optaget i Regeringsforslaget, der, som anført, i øvrigt ganske svarer til det i forrige Rigsdagssamling fremsatte.

Som allerede bemærket er Problemet om Beskæftigelse af de langvarigt arbejdsløse af den allerstørste samfundsmæssige Betydning, jeg tillader mig derfor indtrængende at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

[Dernæst skal jeg fremsætte Forslag til Lov om ændrede Regler vedrørende Nødhjælpsarbejde. Lovforslaget svarer ganske til det i forrige Samling fremsatte Lovforslag, der blev henvist til et Udvalg, som ikke naaede at tilendebringe sit Arbejde, inden Samlingen sluttede. Jeg skal derfor med Hensyn til de foreslaaede Ændringer i de gældende Bestemmelser om Nødhjælpsarbejder, der findes i § 31 i Arbejdsløshedsloven af 20. Maj 1933, henvide til Bemærkningerne til det i forrige Rigsdagssamling fremsatte Lovforslag. Jeg finder blot Anledning til at henlede Opmærksomheden paa, at Lovforslaget svarer til en enstemmig Indstilling fra det i Arbejdsløshedslovens § 31 omhandlede Arbejdsudvalg, der, som bekendt, er meget alsidigt sammensat, idet det bestaar af Repræsentanter for Arbejdsgiverforeningen, De samvirkende Fagforbund, Den danske Købstadforening, Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, De samvirkende Sogneraadforeninger, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger. Da de foreslaaede Ændringer i Vilkaarene for Nødhjælpsarbejder dernæst maa antages at kunne tjene til at fremme Interessen for Iværksættelse af Nødhjælpsarbejder og til saaledes at skabe forøget Beskæftigelse for arbejdsløse, har Ministeriet ment at burde fremsætte Lovforslaget i uforandret Skikkelse. Jeg skal anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme i dette høje Ting.

Endelig skal jeg tillade mig at fremsætte Forslag til Lov om Forbud mod Overarbejde. Lovforslaget er af den tidligere Socialminister allerede fremsat 3 Gange for Folketinget, uden at dette dog har ført til noget Resultat. Forslaget fremsættes denne Gang i ganske samme Skikkelse som i Rigsdagssamlingen 1934—35. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dets enkelte Bestemmelser, som det høje Ting jo kender fra tidligere Behandlinger og fra Udvalgsforhandlingerne, men jeg vil dog bemærke,